

- 3) Czy naruszone zostały przepisy art. 6 dyrektywy 2003/88/WE, zatytułowanego „maksymalny tygodniowy wymiar czasu pracy”, w przypadku w którym mimo iż umowa o pracę przewiduje 40 godzinny tydzień pracy oraz maksymalnie 8 godzinny dzień pracy, strażnik leśny w rzeczywistości, zgodnie z obowiązkami przewidzianymi w ustawie, ma zapewnić ciągłą ochronę podlegającego mu obrębu leśnego.
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy pracodawca ma obowiązek wypłacić pracownikowi wynagrodzenie lub odpowiednie uposażenie za czas, w którym strażnik jest zobowiązany zapewnić ochronę lasu.
- 5) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, jakie przepisy prawne znajdują zastosowanie w odniesieniu do czasu, w którym strażnik leśny jest odpowiedzialny za ochronę podlegającego mu obrębu leśnego.

(¹) Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León w dniu 25 maja 2010 r. — Pedro Antonio Macedo Lozano przeciwko Gerardo García S.L.

(Sprawa C-261/10)

(2010/C 221/34)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pedro Antonio Macedo Lozano

Strona pozwana: Gerardo García S.L..

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3, 5 ust. 2, 6 i 7 dyrektywy 2003/10/WE (¹) należy interpretować w ten sposób, że pracodawca, u którego dzienny poziom ekspozycji na hałas pracowników wynosi ponad 85 dB (mierzonej bez uwzględnienia skutków

ochronników słuchu), spełnia obowiązki ustalone w ww. dyrektywie dotyczące materialnych warunków pracy poprzez wydanie owym pracownikom ochronników słuchu, które poprzez osiągnięty dzięki nim poziom tłumienia, spowodują obniżenie dziennej ekspozycji na hałas tych pracowników poniżej 80 dB?

- 2) Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy 2003/10/WE należy interpretować w ten sposób, że „program środków technicznych i/lub organizacyjnych”, który powinien zostać przyjęty przez pracodawcę, u którego dzienny poziom ekspozycji pracowników na hałas wynosi ponad 85 dB (mierzonej bez uwzględnienia skutków ochronników słuchu), ma na celu zmniejszenie poziomu ekspozycji na hałas poniżej 85 dB?
- 3) W przypadku negatywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze, czy należy przyjąć, że sprzeczne z dyrektywą 2003/10/WE są krajowy przepis lub krajową praktyka sądowa, które zwalniają pracodawcę z obowiązku zapłaty odszkodowania pieniężnego, które co do zasady powinno zostać zapłacone pracownikom, których dotyczą dzienne poziomy ekspozycji na hałas wyższe od 85 dB, z uwagi na wydanie tym pracownikom ochronników słuchu, których skutek tłumiący powoduje, że dzienna ekspozycja wynosi mniej niż 80 dB?

(¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie minimalnych wymagań w zakresie ochrony zdrowia i bezpieczeństwa dotyczących narażenia pracowników na ryzyko spowodowane czynnikami fizycznymi (hałasem) (Siedemnasta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) (Dz.U. L 42, s. 38).

Skarga wniesiona w dniu 28 maja 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-265/10)

(2010/C 221/35)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Olivier i M. van Beek, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii